

Το πολύ και το λίγο

/ Γνώμες

Στον πλούσιο νεανίσκο που ρωτούσε για το πώς θα κληρονομήσει την αιώνια ζωή, ο Χριστός απάντησε ότι, αν ψάχνει για την τελειότητα, πρέπει να δώσει τα υπάρχοντά του στους φτωχούς και να τον ακολουθήσει (Κυριακή ΙΒ΄ Ματθαίου).

• *Του π. Δημητρίου Μπόκου*

Το πράγμα φάνηκε βαρύ στον κατά τα άλλα καλοδιάθετο νεαρό. Πάνω από τις δυνάμεις του. Είχε προσκόλληση στα πλούτη του τόσο μεγάλη, που δεν του επέτρεπε να εγκαταλείψει τα πάντα. Με την ευκαιρία ο Χριστός επισήμανε πόσο δύσκολο είναι για τον πλούσιο, λόγω της προσκόλλησής του στον πλούτο, να εισέλθει στη Βασιλεία του Θεού. Αλλά στην απορία των μαθητών του για το ποιος

θα μπορούσε τότε να σωθεί, απάντησε ότι κάτι τέτοιο δεν είναι εντελώς αδύνατο. Κάποιοι με τη χάρη του Θεού υπερνικούν το δέσιμο με τον πλούτο και τα υλικά.

Κάποτε λοιπόν ένας άρχοντας επισκέφθηκε μια σκήτη, όπου ασκούσαν μεμονωμένα αρκετοί Πατέρες. Είχε μαζί του πολλά χρήματα για τις ανάγκες των εκεί μοναχών. Παρακάλεσε λοιπόν τον ηγούμενο να τα μοιράσει στους μοναχούς, ανάλογα με τις ανάγκες του καθενός.

- Οι Γέροντες δεν χρειάζονται χρήματα, του είπε ο ηγούμενος.

Ο άρχοντας όμως επέμενε. Τότε ο ηγούμενος έβαλε τα χρήματα σε ένα σακούλι και το κρέμασε στην πόρτα της Εκκλησίας. Την Κυριακή που οι Πατέρες πήγαν να λειτουργηθούν, ο ηγούμενος τους είπε:

- Όποιος χρειάζεται χρήματα, ας πάρει από εκείνο το σακούλι.

Αλλά κανένας δεν πλησίασε να πάρει. Οι περισσότεροι μάλιστα ούτε που γύρισαν να κοιτάξουν το σακούλι.

- Βλέπεις πώς οι μοναχοί αποδεσμεύτηκαν από την αγάπη για τα χρήματα; είπε ο ηγούμενος στον άρχοντα που παρακολουθούσε. Πάρ' τα λοιπόν και μοίρασέ τα στους φτωχούς. Ο Θεός δέχτηκε την καλή σου πρόθεση.

Και ο άρχοντας έφυγε γεμάτος θαυμασμό για την αφιλοχρηματία των Πατέρων(από το Γεροντικό).

Αλλά πόσοι μπορούν να φτάσουν στην τελειότητα αυτή; Λίγοι ασφαλώς. «Ου πάντες χωρούσι τον λόγον τούτον»(Ματθ. 19, 11). Δεν είναι για τα μέτρα των πολλών τέτοια αθλήματα. Και τί θα γίνει λοιπόν με τους πολλούς; Θα χαθούν όλοι; Όχι βέβαια!

Ο Χριστός όρισε ως μέτρο για τους πολλούς την τήρηση των εντολών: «Ου φονεύσεις, ου μοιχεύσεις, ου κλέψεις, ου ψευδομαρτυρήσεις, τίμα τον πατέρα σου και την μητέρα, και αγαπήσεις τον πλησίον σου ως σεαυτόν». Είναι εντολές αυτά, όχι απλώς συμβουλές. Και πρέπει να τηρηθούν οπωσδήποτε από όλους. Την τελειότητα θα την επιδιώξουν μερικοί μόνο, όσοι θέλουν και έχουν διάθεση για κάτι περισσότερο. Θα έχουν όμως αυτοί και εντελώς διαφορετική θέση στη Βασιλεία του Θεού.

Ένας γέρων ερημίτης προσευχόταν με θρήνο για τη σωτηρία του κόσμου. Και ενώ βρισκόταν σ' αυτή την απελπισία, του εμφανίσθηκε ο Κύριος.

- Διατί ούτω θρηνείς; τον ρώτησε. Δεν γνωρίζεις ότι Εγώ θα κρίνω τον κόσμο;

Θα ελεήσω κάθε άνθρωπον, ο οποίος έστω και μίαν φοράν εις την ζωήν του επεκαλέσθη τον Θεόν.

- Τότε διατί ημείς (οι μοναχοί) πάσχομεν ούτω κάθε ημέραν;

- Εκείνοι, οι οποίοι πάσχουν διά την εντολήν Μου, εις την Βασιλείαν των Ουρανών θα είναι φίλοι μου. Τους άλλους δε μόνον θα τους ελεήσω.

Και απήλθεν ο Κύριος (Αρχιμ. Σωφρονίου, Ο Γέρων Σιλουανός, εκδ. Ορθόδοξος Κυψέλη, Θεσσαλονίκη, 1973, σ. 208).

Εμείς; Επιλέγουμε το πολύ ή το λίγο; Να είμαστε φίλοι του Χριστού ή να σωθούμε απλώς;